

TEXT NICOLAS ESPINOZA NICOLAS.ESPINOZA@GMAIL.COM
 & JOHAN HOLMSTRÖM JOHAN.HOLMSTROM@DDB.SE
 illustration ANNE-LI KARLSSON/WOO anne-li@woo.se

\$18: ATT FÖRÄNDRA SITT UTSEENDE

Protokoll är det moderna samhällets oskrivna koder, som inte återfinns i böcker om vett och etikett. Ändå är de ofta helt avgörande. Man kan tycka att det är allas vår rätt att förändra vårt utseende utan att någon ska lägga sig i. Men så är det naturligtvis inte.

#1. Vuxen är inte barn

"BARN OCH UNGDOMAR" har rätt att byta stil från en dag till en annan. Från punkare till seglare, från prinsessa till vampyr. För vuxna är det värre. **Att tvärt byta klädstil i vuxen ålder gör omgivningen osäker och förvirrad.** Det finns endast två accepterade sätt. Det första är att byta stil i samband med ett nytt jobb. På det nya jobbet är det ingen som vet hur stilen var tidigare och de kan egentligen acceptera lite vad som helst. Gå ut hårt första dagen och markera var stilen står. Det andra sättet kräver finess och uthållighet. Det handlar om att fasa in i den nya klädstilen så långsamt att när bytet är helt genomfört ska ingen minnas att det någonsin funnits en annan stil. **En lyckad fasning tar minst ett år, ett plagg i taget.** Värt att notera är att det i regel är enklare att byta till en mer upplädd stil som associeras med mognad, än tvärtom, som associeras med "att börja tappa greppet".

Att föreslå en extreme makeover för en annan vuxen människa är känsligt och får inte göras öppet. Tumregeln är att försöka inspirera snarare än konfrontera. Föreslå shopping som ett sätt att umgås, eller passa på en dag när den fulklädda av en ren slump lyckats få till klädseln och hälsa: "Så där borde du se ut jämt".

Det är ett brott mot protokollet att ha på sig samma kläder för många dagar i rad. Vad som utgör för många dagar kan variera från arbetsplats till arbetsplats, en reklambyrå tenderar att vara strängare än en filosofiinstitution.